

la stîngra, și aș trece să poartă din înțept prin capă înțepă chineva în cetatea lui David. Dăspăt che a trece să poartă, acesti doi oameni, capă cherchetă că măltă la mare a minte ne cîndî întîmpină, trece să da la bogație pădurei de chiajose de capă vorbirea că înțețină să adăpostă spreiniilor sărăcăsări și, lăsă să răsucă în stîngra palatului Annei, de capă spăsăseră că era să crească Kaiaseli, — și capă se skimbă în toți anii că din sămădă în înșterpătările salale de măre preotă; — apăcară la dreapta, tot să plină de neastămpără și de la mare a minte, că să treacă pînătre sângivă foarte redată și alături palatului Babiloră, și, pîrindă și să afle căea cheea că kărlă, înaintă către să omă capă, dăspăt che și-a întărită șrciorul că apă din scăldătoarea Sionului, îrră așeză ne șterără.

Acestă omă, che pîrere și să fie fețioră înșterpătă și îngrăjirile chelme mai din șrma alături kasei, vîzândă-ă că vînă la fănsădă, stîlă în locă și a-intenție.

— Nu șa a minte la noi, spate, zisese chelă mai judecă din cei doi nechinenoskădă, și terci înainte: noi te vomă șrma.

— Dar, zisese fețiorul că măpare, pe năpădă că să mă șrmașă, tot că să știu săndă mă dăkă!

— O știmă: tă terci la domnulă tă, și noi vremă săi vorbimă din partea domnului nostru.

Atâtă tărie și dălchează se afă în kavintele chelăi che vorbiă, în căldă, fețiorul sărăcăsări și, a mai spusă cheva, se închină și trece înainte, precește și se spăsăsește să făcă.